

Τα φυτοφάρμακα στο Σκάρμιγκα άναψαν και πάλι φωτιές!!!

Μια παλιά ιστορία που αφορά δέκα τόνους φυτοφαρμάκων-εντομοκτόνου DDT, που την περίοδο της δικτατορίας και συγκεκριμένα το 1972 θάφτηκαν σε περιοχή του χωριού Σκάρμιγκα, ήρθε και πάλι στην επιφάνεια μετά από δηλώσεις και καταγγελίες του τέως κοινοτάρχη του χωριού Παναγιώτη Νικολόπουλου σε ημερίδα του «Νηλέα». Με το θέμα ασχολήθηκε και η εφημερίδα της Μεσσηνίας «Θάρρος». Μάλιστα η εφημερίδα πραγματοποίησε διεξοδικό ρεπορτάζ με το δημοσιογράφο Κώστα Κοντοθανάση. Το όλο υλικό προβλήθηκε από την εφημερίδα σε δισέλιδο αφιέρωμα και με πλούσιο μάλιστα φωτογραφικό υλικό του Βασίλη Αδαμόπουλου, την Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου 2008. Στην καταγγελία για τα φυτοφάρμακα του πρώην κοινοτάρχη Π. Νικολόπουλου αντέδρασε έντονα ένας συγχωριανός του ο Βασίλης Μανιάτης που με παρέμβασή του στην εφημερίδα «Θάρρος» (10-9-2008) θεωρεί λανθασμένη την κίνηση του Π. Νικολόπουλου γιατί κατά τη γνώμη του δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τον υδροφόρο ορίζοντα μετά από τόσα χρόνια και γιατί η καταγγελία αυτή προκαλεί «δυσφήμιση των τοπικών προϊόντων». Στο θέμα που σαφώς αφορά όλη την περιοχή μας και όχι μόνο το χωριό Σκάρμιγκα πήρε θέση και ο δήμαρχος του δήμου Παπαφλέσσα Περικλής Ψώνης ο οποίος δήλωσε στο δημοσιογράφο Κώστα Κοντοθανάση της εφημερίδας «Θάρρος» τα εξής: «Είναι ένα ζήτημα το οποίο απασχολεί όλους μας για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Εγώ όταν ανέλαβα το Δήμο είδα ότι υπήρχε μία πίστωση μέσα στους προϋπολογισμούς της Κοινότητας, η οποία μεταφερόταν από έτος σε έτος και ρώτησα τι είναι αυτό το θέμα. Μου είπαν ότι έχουν θαφτεί κάποια φυτοφάρμακα στην περιοχή της Μεταμόρφωσης. Έψαξα να βρω ποια είναι συγκεκριμένα, δεν υπήρχε ούτε μελέτη της ταφής ούτε στοιχεία, κανένα στοιχείο δεν είχε η Μεταμόρφωση, μόνο αυτό το κονδύλι. Ασφαλώς δεν πρέπει να είναι ραδιενεργά και γι' αυτό δεν ανησυχώ. Τα φυτοφάρμακα αυτά, απ' ό,τι γνωρίζω, θαφτήκαν μέσα σε μία περιοχή που

είναι φλύσσης, είναι γεωλογικός σχηματισμός αδιαπέραστος από το νερό κι από τα υγρά και επομένως πρέπει να είναι σε ασφαλή θέση γιατί 40 χρόνια δεν έχουν δημιουργήσει κάποιο σοβαρό πρόβλημα. Η ανησυχία των κατοίκων δεν πρέπει να υπάρχει γιατί δεν έχει δημιουργηθεί κάποιος άμεσος κίνδυνος. Καλό θα ήταν, η Πολιτεία η συντεταγμένη να αναθέσει μία μελέτη σε μία επιστημονική ομάδα, να δει το χρόνο ζωής αυτού του προϊόντος, να ψάξει να βρει αν υπάρχουν από τ' αρχαία κάποιων γεωργικών υπηρεσιών ή κάποιων υπηρεσιών της Νομαρχίας στοιχεία γι' αυτό που έχει θαφτεί και από εκεί και πέρα, τα πορίσματα αυτής της μελέτης να τα θέσει υπόψη και της Δημοτικής Αρχής και να λάβουμε τα ενδεικνυόμενα μέτρα». Αξίζει να αναφέρουμε και τις δηλώσεις του δημοτικού συμβούλου Παπαφλέσσα και γιου του ιδιοκτήτη του χωραφιού όπου θάφτηκαν τα φυτοφάρμακα Θόδωρου Μαστρογιαννόπουλου στον ίδιο δημοσιογράφο για το πώς έγινε η ταφή των μεγάλων ποσοτήτων του τοξικού φυτοφαρμάκου: «...με το έτσι θέλω, ούτε ρωτήθηκε κάποιος, διότι εδώ ήταν χτήμα, ήταν ελιές και τώρα βλέπετε δεν υπάρχει τίποτα, μόνον ένα δέντρο έχει μείνει στο κάτω μέρος». Το θέμα δεν είναι τόσο απλό και κατά τη γνώμη της σύνταξης της εφημερίδας

«Βλάση» πρέπει να υπάρξει σε βάθος έρευνα για τις επιπτώσεις αυτής της ταφής των φυτοφαρμάκων. Αυτό μας είπαν και αρκετοί κάτοικοι της περιοχής στους οποίους απευθυνθήκαμε. Όλα θα ησυχάσουν αν έχουμε και ένα ακόμη πόρισμα στα χέρια μας αφού είναι φανερό ότι το πόρισμα από το Μπενάκειο του 1994 δεν αρκεί με την έννοια όχι της αμφισβήτησης του πορίσματος αλλά με την έννοια της εξέτασης της σημερινής πραγματικότητας. Σε κάθε περίπτωση δεν πυροβολούμε τους βιοκαλλιεργητές της περιοχής που αγωνιούν και ανησυχούν για τις τυχόν επιπτώσεις των φυτοφαρμάκων και φυσικά τον πρώην κοινοτάρχη Παναγιώτη Νικολόπουλο. Ας είμαστε όλοι μας ευαίσθητοι σ' αυτά τα θέματα... Τόσα και τόσα γίνονται με τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Αν δε μπορούμε να γίνουμε εμείς ευαίσθητοι ή οι σκοπιμότητες δεν μας επιτρέπουν ας μην μπαίνουμε τουλάχιστον εμπόδιο. Η περιοχή μας δεν υποβαθμίζεται αν έχουμε ανησυχίες και ευαισθησίες για το περιβάλλον. Το αντίθετο θα λέγαμε, ο τόπος δυναμώνει και ισχυροποιείται, αποκτά ποιοτικά χαρακτηριστικά και σταματά να βρίσκεται σκεπασμένος με το επίπλαστο πέπλο του.

Αντικαταστήθηκε από το Ντάτσουν!!!

Κάποτε στα χωριά μας το μεταφορικό μέσο και όχι μόνο ήταν το άλογο, το μουλάρι και ο γαϊδάρκος. Τα χρόνια πέρασαν, τα ζώα που έδιναν το ψωμί των κατοίκων των χωριών μας αντικαταστάθηκαν από αγροτικά, μηχανές και τρακτέρ. Σήμερα στο Βλάση μόνο ο Χρήστος Αποστολόπουλος του Φωτίου διατηρεί και φροντίζει με περίσσια αγάπη ένα πανέμορφο άλογο που είναι η εξαίρεση για να επικυρώνει τον κανόνα της παντοδυναμίας των κάθε λογής...ντάτσουν!!!

Εγκρίθηκε αγορά οικοπέδου στο Βλαχόπουλο

Προκειμένου να ολοκληρωθεί ο οδικός άξονας Καζάρμα-Τουλούπα Χάνια στις 12 Σεπτεμβρίου 2008 η Νομαρχιακή Επιτροπή Προγραμματισμού και Υποδομών ενέκρινε την εξαγορά της ιδιοκτησίας της Άννας Φράγκου χήρας Αριστομένη, μέσα στο Βλαχόπουλο.

Έγιναν οι διαγραμμίσεις

Ολοκληρώθηκαν στις 10 Οκτωβρίου 2008 οι διαγραμμίσεις του οδικού άξονα Καζάρμα-Τουλούπα Χάνια. Έτσι ο δρόμος έγινε άνετος και ακίνδυνος για του οδηγούς των οχημάτων. Ελπίζουμε να μπουν και οι ταμπέλες που θα δείχνουν τα ονόματα των χωριών που βρίσκονται στους παράδρομους του κύριου άξονα και ιδιαίτερα τα χωριά Κουρτάκι, Βλάση και Μηλιώτη.

Παράκαμψη Μεταμόρφωσης

Στο δρόμο της επίλυσης του προβλήματος της παράκαμψης του χωριού Μεταμόρφωσης (Σκάρμιγκα) φαίνεται ότι πορευόμαστε ολοταχώς ώστε να ολοκληρωθεί ο οδικός άξονας Καζάρμα-Χώρας. Για το λόγο αυτό στις 12 Σεπτεμβρίου 2008 η Νομαρχιακή Επιτροπή Προγραμματισμού και Υποδομών ενέκρινε τη σκοπιμότητα κοπής ελαιοδέντρων ιδιοκτησίας Θεοδώρας Κανελλοπούλου για να πραγματοποιηθούν οι ερευνητικές γεωτρήσεις στη σχεδιαζόμενη παράκαμψη. Οι γεωτρήσεις θα γίνουν από το ΚΕΔΕ στα πλαίσια της εκπόνησης της μελέτης για τη βελτίωση

του δρόμου Τουλούπα Χάνια - διασταύρωση προς Μεταξάδα με παράκαμψη της Μεταμόρφωσης και νέα γέφυρα στο ρέμα Καμπύροβα.

Δε βρίσκεις ούτε καφενείο, ούτε καφέ !!!

Άλλο να βρίσκεσαι καλοκαίρι στο Βλάση και άλλο να βρίσκεσαι χειμώνα. Όλα το καλοκαίρι σου χαμογελούν, όλα είναι ρόδινα, το χωριό είναι ζωντανό από ανθρώπινες παρουσίες και δράσεις. Το χειμώνα, όμως, τα πράγματα γίνονται δύσκολα. Ούτε καφενείο δε βρίσκεις πολλές φορές να πεις καφέ, αφού το μοναδικό καφενείο της συμπατριώτισσάς μας Χριστίνας Ζάκη ανοίγει συγκεκριμένες ώρες. Οι λίγοι μόνιμοι κάτοικοι έχουν κλειστεί πλέον στα σπίτια τους. Πού είναι οι παλιές εποχές που το Βλάση είχε κάμποσα καφενεία. Νοσταλγείς το παρελθόν και προσδοκός να ρθει το καλοκαίρι.